

det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) gjort en Bemærkning vedrørende Bagernes Stilling, og jeg kan ganske give det ærede Medlem Ret i, at de to Bestemmelser sammenholdt ikke kan fortolkes saaledes, at der skulde paahvile Bagerne en Pligt til at lukke Kl. 7, hvorefter de atter skulde kunne aabne Kl. 8 for at sælge ud af Huset til Kl. 9. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem har givet Lejlighed til paa Forhaand at nedslaa enhver Tvivl om dette Forhold. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, og det samme gjorde det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), at Juleaften i Aar falder paa en Søndag, og ønskede derfor de Bestemmelser, som gælder for denne Dag, ændret. Jeg skal derom bemærke, hvad allerede det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds antydede, at en Ordning af dette Forhold rettelig hører hjemme paa Helligdagsloven, og det er mig bekendt, at der fra Detailhandlerne vil indgaa en Anmodning til Justitsministeren om at ordne Forholdet vistnok i Overensstemmelse med, hvad begge de to ærede Medlemmer fra København, som talte om dette Forhold, har antydet, og jeg kan ikke tvivle om, at Justitsministeren vil tage et saadant Andragende under velvilligste Overvejelse ved Fremsættelse af Forslag til Ændringer i Helligdagsloven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 320 af 22. December 1915 om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 9).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag, der enstemmigt er vedtaget i Folketinget, gaar ud paa at forlænge den gældende Dyrtidslov i 2 Maaneder, Maanederne November og December. Dyrtidsloven udløber allerede 31. Oktober, og i Begyndelsen af August anmodede Indenrigsministeriet samtlige Kommunalbestyrelser om at give

Oplysning om, hvorledes Loven er blevet anvendt, og om at udtale sig om, hvilke Ændringer de maatte ønske indført i den. Samtidig begyndte Indenrigsministeriet selvstændige Overvejelser af det sidste Spørgsmaal. Det er et overordentlig stort Materiale i saa Henseende, der kommer ind, og endnu mangler det fra adskillige Amter, med andre Ord, det vilde ikke være muligt ved Udarbejdelsen af Lovforslaget at tage Hensyn til samtlige de i Landet indvundne Erfaringer, hvis en endelig Revision af Lovforslaget skulde foregaa til Afløsning af den nugældende Lov allerede den 1. November. Af denne Grund er det, man foreslaar en umiddelbar Forlængelse af Loven de 2 Maaneder, saa at man kan vinde Tid til en virkelig Bearbejdelse, en virkelig Revision, paa Grundlag af de indvundne Erfaringer. Loven vil jo i øvrigt ogsaa derved, at man vinder de 2 Maaneder, komme til at gælde nøjagtigt 1 Aar, inden den revideres. De første 4 Paragraffer af det foreliggende Lovforslag gaar da udelukkende ud paa en saadan Forlængelse. Den sidste, § 5, er ny. I Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, var der ved en Række Bilag gjort Rede for de Forhold, som havde medført Forslaget til denne Paragraf, og i Folketinget har jeg meget udførligt gennemgaaet hele Kulsagens Udvikling. Jeg formoder, at de ærede Medlemmer vil billige, at jeg derfor her indskrænker mig til nogle ganske faa Bemærkninger om denne Paragrafs 2 Stykker.

Det første Stykke i § 5 har til Hensigt at stille Kommunerne i Landet lige med Hensyn til deres Kulturforsler siden den Dag, da Loven om Bidrag af Skibsfarten udkom. Det varede nogen Tid, inden Ordningen med Hensyn til Transporten af Kul til nedsat Fragt kunde komme i Stand; det varede saa længe, at der var adskillige Kommuner, som ikke turde opsætte at gøre deres Kul-køb til deres Gasværker og andre direkte kommunale Foretagender. Jeg har derfor forhandlet med Fragnævnet for at bevæge det til at yde den samme Nedsættelse i Penge til de Kommuner, hvis Tilførsel var sket efter 12. Maj indtil den Dag, da Fragtordningen traadte endeligt ud i Livet. Men man har fra Fragnævnets Side fastholdt, at Ordningen maatte være denne, at det kontante Bidrag af Skibsfarten indskrænkedes til de ca. 11,000,000 Kr., som er fastsatte i Loven, og at den øvrige Ydelse blev en direkte Transportydelse med Fragtnedsættelse. Da man nu ikke var i Stand til paa anden Maade at godtgøre de Kommuner, der har indført Kul fra 12. Maj, til Fragtordningen